

Іакова и Іоанна, хванжли да негодувать на нихъ. Іисусъ Христосъ повикаль при Себе всичкы-тѣ Си ученицы и казалъ имъ: „Онзи отъ васъ, който иска да бѣде първъ, да бѣде слуга на всичкы-тѣ; зачтото и Сынъ челоувѣческий не е дошълъ въ мѣръ да Му служатъ, но да служи на всичкы-тѣ и да положи душж-тж Си за спасеніе на мнозинж.“

ГЛАВА XLVI.

Богатый юноша.

На пята Си Іисусъ Христосъ срѣщилъ единъ богатъ младъ челоувѣкъ, който, като пристѣпилъ до Него, припадилъ при нозѣ-тѣ Му и казалъ; „Учителю благый! что трѣбва да направжъ, та да наслѣдѣж животъ вѣченъ?“

„Зачто Мя наричашъ благъ?“ казалъ Іисусъ Христосъ, „благъ е единъ само Богъ; но ако искашъ да наслѣдишь животъ вѣченъ, то испѣлнявай заповѣди-тѣ.“

„Кои?“ попыталъ юноша-та.

Господъ отговорилъ: „извѣстны-тѣ заповѣди: не убивай, не прѣлюбодѣйствувай, не кради, не лжесвидѣтельствуй, почитай бащж си и майкж си и обычай ближняго своего като самага себе.“

„Всичко това сжмъ испѣлнилъ отъ само-то си дѣтинство,“ отговорилъ юноша-та. „Что още трѣбва да сторѣжъ?“

Іисусъ Христосъ погледнжлъ на него милостиво и казалъ му: „сега ти остая още едно да направишь. Ако искашъ да бѣдешъ совършенъ, иди продай иманіе-то си и раздай го на сиромаси, — тогава ще приимешъ сокровище на небо-то. Послѣ иди слѣдъ Мене.“

Като чулъ това юноша-та, опечалилъ ся; зачтото былъ твердѣ богатъ и жалъ му было да ся отдѣли отъ иманіе-то си.

Като си отишълъ юноша-та, Іисусъ Христосъ казалъ: